

Ismeretlen szerző

A brunanburhi csata

[THE BATTLE OF BRUNANBURH]

1. Ezesztendőben Athelstan király, harcosok ura,
főség-adó fejedelem, szintúgy fivére,
Edmund herceg, örök-idős hírt
nyertek hadakozásban kardok élével
5. Brunanburh mellett. Pajzs-falakat rontottak,
véd-palánkot vertek vasak csapásaival
Edward fiai. Ezen kiválóságot
őseiktől örökül kapták, hiszen
csatában gyakran vertek idegeneket,
10. védtek hazát és hont. Veszett az ellen,
felföldiek és hajó-úsztatók
holtan hulltak. Hadfiak vére
folyt a földön, napkeléstől
reggel-időben, hogy amaz sugárzó csillag,
15. örök Úrság, Isten fényes világa
fej-felett átúszott, mígnem a nemes
teremtés nyugodni tért. Hadfi-sokaság
feküdt dárda-dőfötte, harcosok északról,
pajzs felett legyilkoltan, felföldiek is,
20. végzet-verve, harc-telve. Nyomultak a
nyugat-szászok az ellen nyomát
úzőn követve csapatokban egész nap.
Vadul vagdalták a menekedőket hátulról
élesre fent pengével. A merciaiak
25. senkitől sem tartottak kéz-küzdésben
Anlafe emberei közül, kik a tenger-kavargásban
hajó-hasban földet kerestek,
harc-sorsot találtak. Öt feküdt
holtan a viadal-helyen, ifjú királyok,
30. kardtól kimúlva, hasonlóan heten
Anlafe fősegei közül, sokan a seregből,
hajós és skót. Az észak-fiak vezére,
szükségtől kényszerítve, elfogyott embereivel
menekülve hajó-orrba bújtt:
35. úszásra tolta a bárkát és elhaladt
árnyas áron éltét mentve.
Szintúgy távozott a hadakozásból
fenti földjéhez a koros Constantinus,
deres hajzatú hadfi. Dicsekvőn nem

40. lehetett az összecsapástól; társaitól fosztva,
barátai hulltan a viadal-helyen
küzdésben leölve, harcban ifi fia is
a mézárulás-mezőn maradt sebzetten.
Dicsekvőn nem lehetett a boncos
45. hajzatú hadfi, kard-küzdésről
az álnok, nevetőn Anlafa sem
lehetett marék sereg-fogyatékával,
hogy amazok elsők lesznek
harcmezőn csata-dologban, lobogó-ütközésben
50. szálfá-szakításban, férfi-forgatagban
kard-küzdésben, mikor a viadal-helyen
összemérettek Edward fiaival.
Eltávoztak eztán szegelt hajókban
az észak-fiak. Dárda-kímélten,
55. tenger-folyamon, mély vizek felett,
Dublin felé, Írthonba vissza, szégyentelt szívvel.
Amaz fivérek együttesen szintúgy,
király és herceg, hazába tértek
a nyugat-szász földre, harcban dicsóülten.
60. Maguk mögött hullákat hagytak, hogy élvezze
a kormos-köntösű fekete holló,
a görbe csórú, a hamuszín-köpenyeges,
a fehér-farú sasmadár, hogy dögevés legyen,
a falánk harc-sólyom is,
65. az erdőn lakó szürke farkas is.
Sosem volt nagyobb gyilok emez szigeten,
sosem volt ennyi ember leölve
ennek előtte kard-élel,
az írás-ismerők, tudós-fik szerint, mióta
70. keletről angolok és szászok jöttek
a széles tengeren Britanniát kutatva,
a büszke harc-kovácsok, walesieket leverve,
és a dicsteli hadfiak földet foglaltak.

TÓTH BÁLINT PÉTER FORDÍTÁSA